

Miltä tuntuu?

Amanda Grönholm

Lohjansseudun kuvataidekoulun lopputyö, 2023

Sisällysluettelo

1 - 2:

Kansikuva + sisällysluettelo

3:

Työn esittely/alkupuhe

4 - 5:

Työn alkuja

6:

Inspiraatio

7:

Työn kulku

8:

Punainen lanka

9:

Itsearviointi

10:

Tulevaisuus

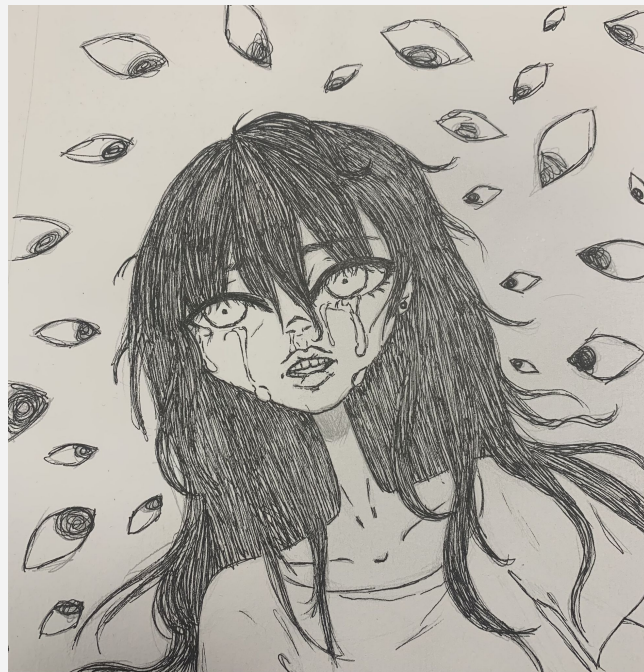
Miltä tuntuu?

Miltä tuntuu? -työ on sarja muotokuvia, johon on käytetty lyijykynää ja tussia.

13:ta työstä koostuva sarja esittää tunteita, ja miltä niitä tuntuu kokea, kun vaikuttaa siltä, että koko maailma katsoo. Tunteet käyvät läpi surua, vihaa, ahdistusta mutta myös iloa. Useimmat teokset ovat tehty ilman suunnitelmaa, sillä halusin tuoda esiin omat tunteeni, joita olin kokenut juuri sillä hetkellä tai sen ympärillä.

Teokset ovat lähteneet omista tunteistani, ja siitä, miten koen, että kaikki tuomitsevat ja katsovat minua ja tunteitani.

Ohjaajani: Nasu Raittinen

Työn alku

Työ, mihin päädyin, ei suinkaan ollut ensimmäinen ideani. Aivan ensimmäinen ideani oli piirtää sarja teoksia, jossa ihmisillä olisi kahdet kasvot Junji Iton Tomie -hahmon innoittamana.

Tämä ei kuitenkaan tuntunut omalta, joten vaihdoin työni siihen, että piirrän kuvia lempi kappaleistani. Työ tuntui raskaalta, joten vielä kerran vaihdoin työni tähän, ja sitten päädyinkin siihen tunteisiin. (Kiitos Nasu, että sain vaihtaa aihetta näinkin monta kertaa!).

Lempi ideani oli kappaleiden inspiroimana piirtäminen. Musiikki on minulle huippu tärkeää, joten vähän surettaa, etten saanut toteutettua ideaa. Kuitenkin olen iloinen että pääsin tähän lopputulokseen. Musiikin tärkeyden takia olenkin kuunnellut paljon musiikkia nykyisen työni ääressä.

Olen lisännyt kappaleita, joita tuli kuunneltua työn teossa tänne sivuille :)

Kappaleita, joita kuuntelin →

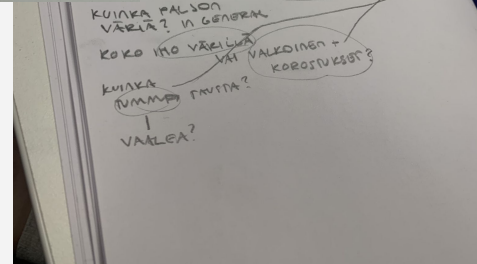
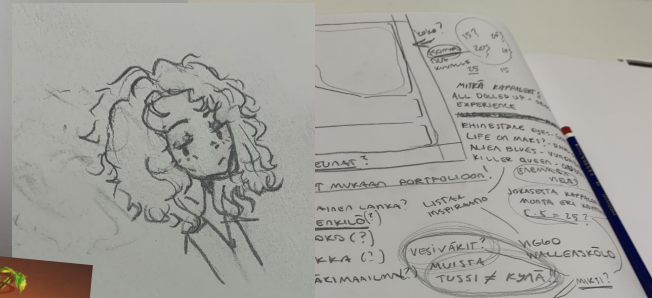

Vielä lisää kuvia, jotka eniten liittyivät ideaani kappale teoksista. Työssäni ajattelin jotenkin käydä läpi omia kokemuksiani sukupuolesta, ja koitin saada kuvan hahmolle androgyynisen ulkonäön.

Tämän työn piti myös olla vesiväriytyö, ainoa mikä jäi tästä työstä lopulliseen oli koko ja idea määrästä.

Kaikissa töissäni tussin käyttö oli itselleni myös tärkeää. Se tuo juuri sellaisen lopputuloksen minkä haluan. Vesivärien ja tussin kanssa kuitenkin piti olla varovainen, ettei tussi leviäisi täysin.. Vaikkakin lopullisessa työssä sillä ei ollutkaan väliä.

Linkkaamani kappale (Rhinestone Eyes - Gorillaz) sitten antoikin minulle idean silmien lisäämisestä töihin, josta sitten lähti idea aivan uuteen työhön.

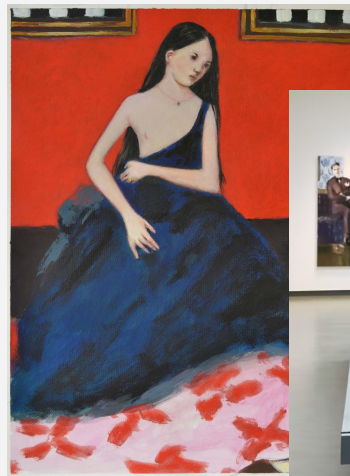

Inspiraatio

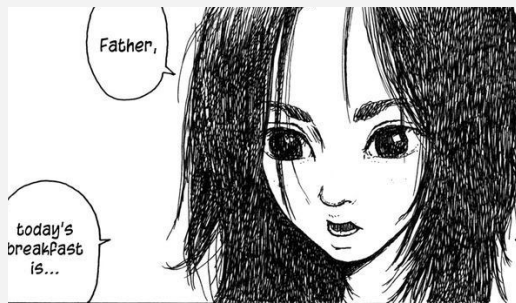
Varmaan suurin inspiraatio työhöni oli/on Viggo Wallensköld. Hänen ARS FENNICA työnsä, jossa hänellä oli töitä esillä pöydällä, oli juuri se mistä idea lähti omien työni koolle ja antoi suuntaa töiden määrälle. Wallensköld oli itselleni ihan uusi taiteilija, ja tutustuin häneen kuvataidekoulun retkellä ARS FENNICA -näyttelyssä.

Työstäni varmasti kiinnittyvät katseeseen hiukset, ja siihen inspiraatio on tullut suoraan Daisuke Igarashilta. Olen lukenut Igarashin sarjakuvia jo pitkään, ja hänen piirustus-tyylinsä on mielestäni aivan ihana. Halusin tuoda työhöni paljon yksittäisiä hiuksia, ja yksityiskohtia mitä Igarashilla on sarjakuvissaan. Oma tyylini on saanut vaikutteita hänen töistään →

← Bal, 2012

Spirit in the Sky, 2007

Ja sitten työn kulku..

Noniin, vuonna 2022 aloitin tämän todellisen seikkailun.

Työ alkoi hahmon suunnittelulla. Halusin, että hänet oli helppo piirtää, mutta sellainen, mistä voisin olla ylpeä. Hahmon suunnittelun jälkeen aloitin itsevarmasti vesiväreillä työn tekemisen. No, vesivärit eivät olleet se, millä halusin työni tehdä. Aivan liian aikaa vievä ja vieras väline itselleni, kauheaa.

Vaihdoin siis kyniin, joilla olen paljon kokeneempi. Näin kaava oli valmis, piirrä ensimmäiseksi lyijykynällä, ja sitten vahvennan koko työn tussilla.

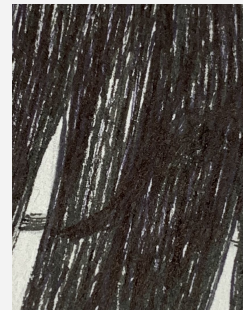
Noin puolessa välissä ehdotettiin, että tummentaisin ja toisin hiuksia esille paljon enemmän, kun mitä olin aikaisemmin. Tämä toi työhön enemmän valmiuden tunnetta.

Yksi ensimmäisistä vesiväri töistäni tämän aiheen parissa

Ensimmäinen työni lopullisella ideallani →

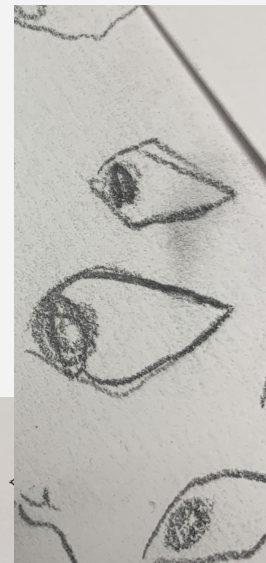

Punainen lanka

Työssäni silmät ovat selvä punainen lanka, ne yhdistävät kaikki töitäni. Ne kuvastavat sitä tunnetta, että joku katsoo sinua, vaikka et tietäisi, kuka se on. Sitä tunnetta, että et voi rauhoittua, sillä joku tuomitsee sinua olan takaa.

“Kun kaikki katsovat, niin ehkä siitä saa myös itsevarmuutta?” sanoi kaverini, ja hän on oikeassa. Katseista voi myös saada itsevarmuutta.

Toisia asioita, mitä töissä toistuu on tietenkin hahmo, hän on aina sama, ja myös tekniikka toistuu jokaisessa työssäni.

Itsearviointi

Työni onnistui hyvin ja sain sen noin ajallaan valmiiksi, vaikka aika kävikin vähän vähiin, ja deadline tuli ehkä vähän puskista.

Työssä näkyy omat vahvuuteni ja kokonaisena se on mielestäni kiintoisa, ja katsomista riittää.

Olisin toivonut, että oma tyylini olisi pysynyt samanlaisempana työn aikana, mutta nyt kun sitä katsoo, niin se on ihan toimiva näin. Tulee mieleen, miten tunteet ovat erilaisia ja yksilöllisiä.

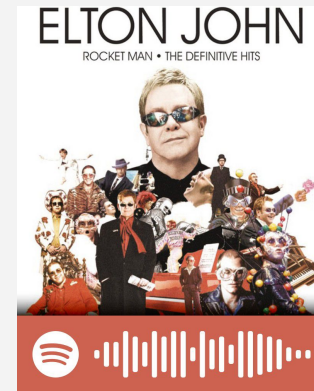
Tulevaisuus?

Niin.

Enhän minä tulevaisuutta ole ajatellut sen tarkemmin.

Minun täytyy ainakin ottaa tauko kuvataidekoulusta lukio kirjoitusten takia.. Kuvataide itsessään ei lopu, sillä käyn Kallion lukiota, ja kuvataide tulee aina olemaan itselleni tärkeää.

Kuvataidekoulu on ollut itselleni tärkeä harrastus, ja olen saanut tärkeitä ihmisiä elämäni täältä, joten enpä ole oikeastaan sen suuremmin vielä ehtinyt ajatella, mitä kuvataidekoulun päättäminen tarkoittaa itselleni.

← I'm
still
standing;
aika
osuva
kappale
näin
loppuun

